

सङ्कुलकुलुषाः प्रतीपमाद्यापि । परचक्रुःखागमनं नदः
कथयन्ति वण्णासात् । ज्वालाधूमकाया इदितोक्तुष्टानि
चैव कूपानाम् । गीतप्रजल्पितानि च जनमरकाय प्रदि-
ष्टानि । तोयोत्पत्तिरस्ताते गन्धरविपर्यये च तोया-
नाम् । सल्लिखयविलतौ वा मङ्गल्यं तत् शान्ति-
रियम् । सल्लिखविकारे कुर्यात् पूजां वरुणस्य वारुणै-
र्ननैः । तैरेव च जपहोमं शुभजेवं पापमुपयाति ।
इति जलवैकृतम् । “प्रसवविकारे स्त्रीणां हिलिचतः प्रभृति-
सम्प्लुतो वा । होनातिरिक्तकाष्ठे च देयकुलसङ्कुलो
भवति । बद्धोष्टमहिषगोहृक्किनीषु यमलोङ्गने मरण-
मेवांम् । पण्णासात्सूतिफलं शान्तौ स्त्रोकौ च गर्गोक्तौ ।
नार्बः परस्य विषये तत्त्वव्याख्या इतिार्थिना । तर्पयेच्च
हिजान् काशैः शान्तिं चैवाल कारयेत् । चतु-
ष्पदाः स्वयंभ्यश्चकृतव्याः परभूमिम् । जंगरं स्वामिनं
जृणक्षन्वया हि विनाशयेत् । इति प्रसववैकृतम् । “पर-
दोनावभिगमनं भवति तिरचामवाधु धेतुनाम् । उद्याना
वाग्योऽन्यं पिबति न वा सूरमिषुलम् । मासलयेव
विन्द्यात् तन्निधिः संशयं परागमनम् । तत्प्रतिपातायैतौ
स्त्रोकौ गर्गैश्च निर्दिष्टौ । त्यागो विवाशनं दानं तत्तस्यायु
शुभं भवेत् । तर्पयेद्वाङ्मयांश्चाल जपहोमांश्च कारयेत्
स्यात्तीपाकेन धातारं पशुना च पुरोहितः । प्राजापत्येन
मन्त्रेण यजेद्ब्रह्मसदक्षिणम् । इति चतुष्पादवैकृतम् ।
“वानं वाङ्मयिक्तं यदि गच्छेत् प्रजेच्च वाङ्मयम् ।
राङ्गभवं भवति तदा चक्राणां सादभक्ते च । अनभिहित-
तृष्येनादः शब्दो वा तेषां ताडितेषु यदि नायात् ।
व्युत्पत्तौ वा परागमो नृपतिमरणं वा । गीतर-
वर्तुष्येनादा नभसि यदा वा चरत्स्विरान्यत्यम् ।
मृत्सुक्तदा गदा वा विस्तरतृष्ये पराभिभवः । गोवाङ्मययोः
सङ्गे दूर्गोऽप्युपपन्नरविकारे । क्रोष्टुकनादे च तथा
यस्तभवं मुनिवचसेदम् । यायव्येषु नृपतिर्गोषु सङ्कु-
भिरर्चयेत् । आ वायोरिति पञ्चमी जप्त्वा च प्रयतै
र्हिजैः । प्राङ्मणान् परमाज्ञेन दक्षिणाभिश्च तर्पयेत् ।
नङ्गसदक्षिणा होमाः कर्तव्याश्च प्रयत्नतः । इति वाङ-
व्यवैकृतम् । “पुरपक्षिणां वनचरा वन्या वा निर्भया विशन्ति
पुरम् । नक्तं वा दिवसचराः क्षपाचरा वा चरन्त्यहनि ।
सन्ध्याह्नयेऽपि मण्डलमावभक्तौ मृगा विहङ्गा वा । दीप्ता-
यां दिक्षुषवा क्रोधन्तः संकृता भयदाः । श्वानः प्र-
ह्ल ह्य हारे वागन्ति जम्बुका दीप्ताः । प्रविशेच्छरेन्द्र-

भवने कपोतकः कोयिको यदि वा । कुक्कुटवत् प्रदोषे
हेमन्तादौ च कोकिलाकापाः । प्रतिलोममण्डलचराः
व्येनादयाश्चाम्बरे भयदाः । गृहचैत्यतोरणेषु हारेषु
च पक्षिष्वसम्माताः । मधुवल्लीकाश्चोदुहसमुद्भवाश्चापि
नायाव । श्वभिरस्थिशावयवप्रवेशनं मन्दिरेषु मरकाय ।
पशुशस्त्रव्याहारे नृपस्य मुनिवचसेदम् । मृगपक्षिविका-
रेषु कुर्याद्दोमान् सदक्षिणान् । देवाः कपोत इति
च जप्त्वाः पञ्चभिर्हिजैः । सुदेवा इति चैकेन देवा
गावश्च दक्षिणा । जपेच्छाकुलसूक्तं वा मनोवेदशिरांश्च
च । इति मृगपक्षप्रादिवैकृतम् । “यक्रध्वजेन्द्रकीर्णसम्भ-
हारप्रपातभङ्गेषु । तद्वत्पाटतोरणकेतूनां नरपतेर्मरणम् ।
सन्ध्याह्नयस्य दोषिधूमोत्पत्तिश्च कानने जग्नौ । विद्वाभावे
भूमेर्दरुणं कम्पश्च भयकारी । पापवर्णानां नास्तिकानां
च नक्तः साध्याचारप्रोज्झितः क्रोधघोषः । रज्जुः
क्रूरो विपङ्गः सक्तमेता यस्मिन् राजा तस्य देयस्य नायः ।
प्रह्वर ह्वर किमुपि भिन्नुषीत्वायुधकाणाप्रक्षेपाण्यो नायाः ।
निगदन्तः प्रह्वरन्ते तलापि भयं भवताम् । श्वकारगैरि-
काद्यैर्विहतप्रैताभिषेचनं यस्मिन् । नायकचिलितमण वा
क्षये क्षयं याति न चिरेण । कृतापटाङ्गयवश्च न सन्ध्ययोः
युजितं कण्डयुक्तम् । निखोच्छिद्यस्त्रीकं च यदुद्वहं तत्-
क्षयं याति । दृष्टेषु यातधानेषु निर्दिष्टेभ्यश्च नायाय सन्ध्या-
तम् । प्रतिपातायैतेषां गर्गः शान्तिं चकारे नाम् । नहा-
यान्त्योऽथ वल्लो भोजनानि सुमहानि च । कारयेत् सचेष्टं
च माहेन्द्रीभिः समर्चयेत् । इति यक्रध्वजेन्द्रकीर्णप्रादिवैक-
तम् । “नरपतिदेयविनाशे केतोदये ऽथ वा यजेज्जे-
नोः । उत्पातानां प्रभवः स्तुर्भववाच्यदोषाय । ने च न
दोषान् जनयन्त्युत्पातास्तान्मत्स्यभायकान् । कश्चिपुल-
कतैः स्त्रोकैर्विद्याहेतैः वमासोक्तैः । वन्यायनिमहीकम्प-
सन्ध्यानिर्वातनिःस्वनाः । परिवेषर्जोधूमरक्ताकीलमनो-
दयाः । द्रुमेभ्यो ऽक्षरसङ्गे हवस्तुपुष्पफलोद्भवाः । गोर्वा-
नदद्विजिह्व शिवाय मधुमाधवे । नारोत्पापातकवुषं क-
मिकाकैन्दु नखडम् । अनग्निज्जलमण्डकोटधूमरंश्चनि-
वाहृतम् । रक्तयस्त्राच चं वाग्यं नभः क्षुब्धार्चवोपनम् ।
वरितं चान्मुसंशोषं दहा योक्ते शुभं वदेत् । यक्रानुध
परीषेवविद्युन्मृगकिरोद्वहम् । कम्पोद्गर्तनवैकृत्यं रचनं
दरुणं क्षितेः । सरोनद्युत्पातानां हनुर्हृतरचनवाः ।
शरणं चाग्निगेहाणां वर्षाषु न भयावहम् । दिव्यस्त्री-
भूतगन्धर्वविमानाङ्गुतदर्शनम् । लक्षरतायां पक्ष